

[Socialministeren]

småbørnsfamiliens arbejdstidsforhold, og det vil Det Tværministerielle Børneudvalg følge op med nogle nye initiativer i den kommende tid.

Lad mig derfor runde af med igen at understrege, at regeringen ikke kan støtte det foreliggende beslutningsforslag, ikke fordi vi er uenige i målet, men fordi det ikke er den rigtige måde at nå målet på.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Kristeligt Folkeparti fremsætter nu for anden gang sit forslag til forældreorlov og nedsat arbejdstid for børneforældre. Det nye er, at man denne gang i et beslutningsforslag, som socialministeren lige har kommenteret, ønsker penge afsat til formålet.

Der er mange gode og smukke tanker bag de forslag, der for tiden fremsættes om lovfæstet ret til orlov til en række forskellige formål. Jeg kan nævne uddannelse, jeg kan nævne aktivering af ledige og nu pasning af børn.

Det gælder altså også dette forslag, og jeg er enig med forslagsstillerne, når de i bemærkningerne til forslaget beklager, at det ikke blev til noget med de gode ideer fra Børneudvalget om, at arbejdsmarkedets parter satte ekstra kræfter ind på børnefamilierne, så vi som en start kunne have fået omsorgsdage for børn aftalt mellem parterne på arbejdsmarkedet. Man prioriterede åbenbart ikke området højt nok. Det skete i hvert fald ikke. Jeg har ganske vist hørt, at parterne alvorligt overvejede muligheden, men det blev altså ikke til alverden. Jeg skal imidlertid ikke fordybe mig i det forgangne, kun sige, at det ikke skortede på opfordringer fra regeringen til at få gennemført omsorgsdage ved aftale.

Regeringens holdning til orlovsordninger på arbejdsmarkedet er kendt og klar: skal der laves ordninger af den karakter, er det et forhandlingsspørgsmål, som arbejdsmarkedets parter må se på. Regeringen har bestemt ikke noget imod ideer om orlov til pasning af børn, men måske ikke helt i det omfang, som Kristeligt Folkeparti lægger op til, og altså naturligvis, som jeg gjorde opmærksom på før, ikke ved lovgivning.

Det er jo en meget stor gruppe, man vil give denne ret. 8 år gange af rundt regnet 60.000 fødsler, hvor begge forældre får ret til op til 1½ års orlov, er – hvis man regner efter – en meget væsentlig del af arbejdsmarkedet.

Regeringen er af den faste overbevisning, at det danske arbejdsmarked er bedst tjent med, at man fastholder en overenskomstregulering af løn og arbejdstid m.v., og det gælder altså også spørgsmålet om deltid, selv om regeringen finder, det er urimeligt, at ikke langt flere lønmodtagere har ret til at gå på deltid.

Jeg må også sige, at jeg tror, en ordning som den, der foreslås her, vil betyde, at især nogle kvinder kan få svært ved at vende tilbage til deres arbejde. Det vil jo nemlig typisk være kvinderne, der benytter orlovsmuligheden. Også af den grund skal vi lade være med at indføre rettigheder på områder, hvor ikke begge parter er enige om, at det er en god idé, og dermed har et ansvar for, at en ordning kommer til at fungere efter sin hensigt.

Der er altså mange problemer i dette forslag, som regeringen derfor må afvise.

Jytte Andersen (S):

Både hensigten og intentionerne bag de to forslag, som vi behandler her, er meget smukke. Der er ingen som helst tvivl om, at børn og forældre har brug for mere tid sammen, og de har specielt brug for tid sammen i hverdagen. Små børn har mere brug for deres forældre, end store børn måske har, og derfor har Kristeligt Folkeparti jo også lagt op til en aldersgrænse.

Jeg tror også, at tiden er inde til at få taget hånd om den diskussion, der handler om at skabe nogle rammer omkring småbørns dagligdag, men også nogle rammer, som meget præcist – og det var jeg glad for at arbejdsministeren faktisk understregede – lægger op til, at det også er fædrenes ansvar at drage omsorg for børn i dagligdagen. Det er ikke kun et kvindespørgsmål at skabe rum og plads og overskud til småbørnene.

Som det også er blevet sagt, er det et forslag, der er blevet genfremsat fra Kristeligt Folkeparti, og jeg kan huske, at da vi diskuterede det sidste gang, var der nogle kritikpunkter. Der var bl.a. det kritikpunkt, at der ikke var nogen finansiering med dengang, hvad der er nu. Men jeg kan også huske fra debatten sidste gang, at der faktisk fra et meget bredt flertal i Folketinget blev opfordret – jeg tror, det var dengang den daværende socialminister – til at få skabt en ramme som diskussionsramme mellem nogle parter på arbejdsmarkedet, som